

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ
ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ. '
ਦਯਾ ਸਵਰੂਪ ਨੇਹਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1829.

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXVII) - ਐੱਸ. 2 ਅਤੇ 7—ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ (1953)—ਨਿਯਮ 2, 3, 5 ਅਤੇ 117— ਪੈਟਰਸਿਲ ਪੰਪ-ਕਮ-ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ—ਕੀ ਇੱਕ "ਪਬਲਿਕ ਬਿਲਡਿੰਗ" , ਇੱਕ "ਜਨ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ" ਜਾਂ ਇੱਕ "ਵਪਾਰਕ ਇਮਾਰਤ" - ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ - ਕੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ - ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ - ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1905) - ਆਰਟੀਕਲ 226— ਕਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ— ਕੀ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਪੂਰਵ-ਅਧਾਰਤ—ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਬਾਈਡਿੰਗ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ xxxviii ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਸਮਾਪਤੀ ਸ਼ਬਦ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ" ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਮਤਲਬ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ-ਕਮ-ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਚੌੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ "ਵਪਾਰਕ ਇਮਾਰਤ" ਜਾਂ "ਵੇਅਰ-ਹਾਊਸ" ਅਤੇ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਮਾਰਤ" ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਉਸਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1952 ਵਿੱਚ "ਸੁਵਿਧਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਜਨ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ" ਸ਼ਬਦ, ਵਿਧਾਨਕ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਈਜੂਸਡੇਮ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਜੈਨਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ-ਕਮ-ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 117 ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਇੱਕ ਪੂਰਨ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਨਿਪਟਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ "ਵਪਾਰਕ ਇਮਾਰਤ" ਜਾਂ "ਵੇਅਰ-ਹਾਊਸ" ਅਤੇ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਮਾਰਤ" ਲਈ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ" ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਪਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਏਜੰਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਉੱਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਾ, ਜੋ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ , ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਦਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਕੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਧਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ! ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ , ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ - ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ - ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕੇਸ ਦੀ ਸਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ , ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ

ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਈਡਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ * ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਸਥਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਰਿੱਟ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 1 ਅਤੇ 2 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ. ਨੀ ਕੋਸ਼ਲ, ਡੀਡੀ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ । ਐਲਡੀ ਕੋਸ਼ਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਕੇਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ। ਆਰਡਰ

ਦੁਆ, ਜੇ.—ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮੱਧ ਮਾਰਗ ਫੇਸਿੰਗ ਸੈਕਟਰ 17 ਤੋਂ ਸੈਕਟਰ 9-ਸੀ ਅਤੇ 9-ਡੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਜੰਕਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 300'X 300' ਮਾਪ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਮਕਾਨ ਹਨ। ਸੈਕਟਰ 9-ਸੀ ਦੇ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਲੈਂਡਸਕੇਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਵਿਦਿਅਕ, ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਲਈ "ਪਬਲਿਕ ਸਪੇਸ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਨੋਟ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ"। ਇਸ ਨੋਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। 25 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਪੁੱਟੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ; ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ - ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ 1952 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਲਈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜੇ ਸਨ। , ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ: -

“ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਮੱਧ ਮਾਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਟਰ 9-ਸੀ ਵਿੱਚ ਪਬਲਿਕ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਲਈ ਖੁਦਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਇਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ। ਉਸਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਸੇ ਦਿਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੰਤਰੀ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਇੰਚਾਰਜ, ਅਤੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੰ: 1, 2, 4 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ।

ਦਯਾ ਸਵੈਂਪ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

v. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਲ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 5 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

ਦੁਆ, ਜੇ. ਜੇ .

(a) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ;

(b) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਸਾਈਟ 'ਤੇ "ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਅਤੇ]ਜਾਂ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ; ਅਤੇ

(c) ਪੈਂਡਿੰਗ ਨੰਬਰ 3 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਜਾਂ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ।

ਇਹ ਰਾਹਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕੈਪੀਟਲ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਬਿਲਡਿੰਗ ਰੂਲਜ਼ 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 19, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਪਲਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ

ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕੇਬਲ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਕੰਟਰੋਲ ਸ਼ੀਟਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਕਟਰ 9-ਸੀ ਲਈ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ "ਸੁਵਿਧਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ; ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਬਦਬੂ ਛੱਡੇਗਾ।

ਇਸ ਨਾਲ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸਿਹਤ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟਰਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਦਾ ਰੂਪ ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਕੱਤਰ, ਪਨਾਬ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਟਰ 9-ਸੀ ਦੀ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਲੈਂਡ-ਸਕੇਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਸਿੱਖਿਆ, ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਲਈ 'ਪਬਲਿਕ ਸਪੇਸ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਪਲਾਨ 'ਤੇ ਨੋਟ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।" ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਸਾਰਣੀ ਸਾਈਟ ਨੂੰ "ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 6 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਰੇ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਿਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਟਰ 10, 15, 17 ਅਤੇ 19 ਦੇ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਥੋੜੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਫਿਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਟਰੇਟਰ/ਸਕੱਤਰ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸੀ।

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 (ਨੰ. C-4091-DI-63/9875) ਮੁੱਖ ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963। (ਨੰਬਰ C- 2712-DI-63/9414) ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ ਦੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਜਾਂ ਇੱਕ ਫਿਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ "ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਅਸਲ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 300' ਤੋਂ 400' ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਮੱਧ ਮਾਰਗ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰਾਂ ਵੱਲ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਸਾਈਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਖੇਤਰ, "ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਪੌਦੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਦੀ ਸਕਰੀਨਿੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।" ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, "ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਡਰ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ (ਮੋਟਰ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ) ਅਤੇ ਇਸ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਸੈਕਟਰ 9 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮੁੱਖ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ-

ਵੋਲ. XVII-(2)1 ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਸ ' 157 ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਕੈਪੀਟਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 31 ਅਕਤੂਬਰ 1963 ਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 6 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਘਰ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 67 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 63 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 12 ਅਤੇ 14 'ਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 50 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਚੌੜੀ ਗਲੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਤਾਂ ਜੋ "ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ" ਆਈਪੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ "ਵਪਾਰਕ ਸਾਈਟ" ਵਿੱਚ; ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਾਈਟ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਪੇਸ। ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ "ਘਿਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਪਾਰ" ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ "ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤ" ਜਾਂ "ਜਨ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ" ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਉੱਦਮ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਆਬਾਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਨਤਾ ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ; ਇਹ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ "ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤ" ਜਾਂ "ਜਨ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ" ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਟੀਓਲ ਪੰਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੱਧ ਮਾਰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸੈਕਟਰ 15,19 ਅਤੇ 28 ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਇੱਕ ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਰੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ, ਸਟੈਂਡਰਡ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਟਰ 17 ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਂਡਰਡ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਮਿਆਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਟਰ 17 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 300 ਜਾਂ 400 ਗਜ਼ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਈਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸਟਿਰਪ 'ਤੇ ਉਸ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਯਾ ਨੇ ^ ਅਰੂਪ। ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਦੁਆ ' ਜੋ ' ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਭੇਜਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ "ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ" ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ;

ਇਹ, ਨਕਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਗਲੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹੁੰਚ; ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਰਵੱਈਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ 7 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ; ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਵਾਬ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ

ਧਿਰ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਅਸਲ ਮੂਲ ਜਾਂ ਤੱਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਬਰਾਬਰ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗ਼ੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 5 ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਕਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮਹੱਤਵ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਦੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤਤਕਾਲਤਾ ਦਾ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਸੀ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਮ ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ, ਜੜਤਾ ਜਾਂ ਲਾਲ-ਟੂਟੀਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਭਲਾਈ ਹੈ। ਗਣਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਚ-ਸਥਾਪਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਝਾ ਦੋਸ਼, ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ, ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੈਟਅੱਪ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਗੁਣ। ਸਾਡੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਅਧਾਰ ਪ੍ਰਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੰਦੇਹਵਾਦੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਜ਼ ਖਾਲੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਮੂਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਵਧੇਰੇ ਤਤਕਾਲ ਅਤੇ ਘੱਟ ਉਦਾਸੀਨ ਜਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿੰਗ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਹ ਅਨੈਤਿਕ ਅਤਿ-ਤਕਨੀਕੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਤਰਾਜ਼ ਗਲਤ-ਸਲਾਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਸੁਵਿਧਾ" ਜਾਂ "ਜਨ ਉਪਯੋਗੀ" ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ/ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਧੂ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕੇ ਇਸ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ, 22 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 2(xv), (xxv), (xxxviii), (liii), (lvi), 3, 19, 24, 26 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 29-ਏ ਅਤੇ 117, ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ) ਨਿਯਮ 1952 ਦੇ 2 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਹ

ਇਸ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 22(3) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਏਰੀਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਸਮੇਤ ਹਰੇਕ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਖੁਸ਼ੀ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ। ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਸਾਈਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਲੋਂ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦੁਆਰਾ 16 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਦਮ) ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੱਤਰ ਨੰ. C-2712- DI-63/9414, ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ,

1963 ਨੂੰ ਸੈਕਟਰੀ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਤੋਂ, ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ, ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਸੇਲਜ਼ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਨੰ. C-4091-DI-63/9875, ਮਿਤੀ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1963 ਨੂੰ ਸੈਕਟਰੀ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਤੋਂ ਚੀਫ ਆਰਚੀ ਟੈਕਟ ਅਤੇ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰ, ਕੈਪੀਟਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ, ਅਤੇ ਇਹ) ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਪਾਰਕ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਪਾਰਕ ਉੱਦਮ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ "ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ। ਸ਼੍ਰੀ ਤੁਲੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ-ਪ੍ਰਯੋਜਿਤ ਵਪਾਰਕ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਪਾਰਕ ਉੱਦਮ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ,

ਦਯਾ ਨੇ ਅਰੂਪ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗਤਾ ਇਸ v ਵਿੱਚ ਹੈ।

"ਵਪਾਰਕ ਇਮਾਰਤਾਂ" ਦੇ $p \wedge \circ f$ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦਰਭ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਦੁਆ ਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਊ ਸਟੇਟ ਆਈਸ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਅਰਨੈਸਟ ਏ. ਲਿਬਮੈਨ (1), ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਲੇਖ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ, ਅਤੇ ਸਪਰਿੰਗਫੀਲਡ ਗੈਸ ਐਂਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਸਿਟੀ ਆਫ ਸਪਰਿੰਗ ਫੀਲਡ (2), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪਬਲਿਕ ਯੂਟਿਲਟੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼, ਅਤੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਰ.ਐਲ ਅਰੇਤਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, ਆਦਿ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ, ਜਿੱਥੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਲ.ਡੀ. ਕੌਸਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਵਜੋਂ ਸਾਈਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(1) 76 ਵਕੀਲਾਂ ਦਾ ਐਡੀਸ਼ਨ (USSCR) 747.

(2) 18 ALR 929 'ਤੇ ਐਨ. 941.

• (3)- AIR 1962 SC 764.

ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (xxviii) ਵਿੱਚ "ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦ ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਵਾਲਾਰਡ (4) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਗਰੇਵਰ ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਨਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਰਗੀਕਰਨ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਇਮਾਰਤ ਦੋਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਹੋਸਟਲਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੁਝ ਆਈਟਮਾਂ ਦੀ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਰਗੀਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 19 ਅਤੇ 117 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ! ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦੇ. ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਅਧਿਕਾਰ, ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਕੋ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਜੋ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਟਰੇਟਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸੰਪਾਦਿਤ ਸਮਾਪਤੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪਤਾ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 226 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਆਨੰਦ ਬੇਹਰਾ ਬਨਾਮ ਉਤੀਸਾ ਰਾਜ (5), ਸੀਕੇ ਅਚੁਤਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6), ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (7)- 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਖਰੀ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਡ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਦਾਰਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਆਨੰਦ ਬੇਹਰਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਤੀਸਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਝੀਲ ਦੇ ਖਾਸ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਤੀਸਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਝੀਲ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੀ.ਕੇ. ਅਚੁਤਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਨਾਨੋਰ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੂਨੀਅਨ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (7) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖੀ

(5) ਏਆਈਆਰ 1956 ਐਸਸੀ 17.

(6) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 490.

(7) ਏਆਈਆਰ 1960 ਸਾਰੇ. 72

(8) ਜੱਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਣਾਅ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ; ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰੇਜ਼ ਪੈਂਡੈਂਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ- ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੁਝਾਅ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰ-ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਮੁਸਤੈਦੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ (ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਉਸਾਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਤੱਥ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - - ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਅਸਫਲ ਰਹੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ

ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ, ਨਾਜ਼ੁਕ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਟਰੋਲ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਉਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਾਈਟ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਟਿਕਾਣੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੁਖੀ ਧਿਰ ਹੀ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖੁਦ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

168 ' ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVII-(2) ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ-ਕਮ-ਸਰਵਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ j ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ j ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਲ ਲੈਂਜ ਬਨਾਮ ਬੋਰਡ (ਅਪੀਲ) ਵਿੱਚ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਬੋਸਟਨ (8), ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਸਟਨ ਦੇ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਾਰਚ, 1952 ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਮੀਨੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕੇ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ 1952 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ 1951 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਲੈਜਿਸਲੇਚਰ (ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪਾਵਰਜ਼) ਐਕਟ XLVT ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1952 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

(9) 86 NE 2d. 920

(10) 1952 ਦਾ ਐਕਟ XXVII 19 ਦਸੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬਿਲਡਿੰਗ ਸਾਈਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਸਥਾਨਕ ਬਾਡੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਮਿਊਂਸਪਲ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(3) ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 14 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ - ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ:-

< c 2 * * * * *

(a) *****

(b) 'ਸੁਵਿਧਾ' ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ, ਜਲ-ਸਪਲਾਈ, ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟਿੰਗ, ਡਰੇਨੇਜ, ਸੀਵਰੇਜ, ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ, ਬਾਗਬਾਨੀ, ਲੈਂਡ ਸਕੇਪਿੰਗ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ;

(c) 'ਇਮਾਰਤ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ, ਵਪਾਰਕ, ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਘਰ, ਤਬੇਲੇ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਸ਼ੈੱਡ ਅਤੇ ਗੈਰੇਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ' ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(j) 'ਸਾਈਟ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

* * * * *
* * * * *

(1) 'ਵਰਕਸ਼ਾਪ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਥੀਂ ਕਿਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਾਂ ਇਤਫਾਕ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:-

(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ;

(ii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ, ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨਾ, ਸਜਾਵਟ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ

(iii) ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਤਾ." ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਵੇਚਣ, ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1) ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ, ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

(iv) ਵੋਲ. XVH-(2)1 ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 171 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਲੇਵੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ; ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲੇਵੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ 20 ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ip ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਾਰਾ 22 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 1952 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਕਟ V ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

2 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। "ਬਿਲਡ " ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (x)' ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2(c) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (xv) ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ "ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ " ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ.

(a) ਵਪਾਰਕ ਇਮਾਰਤ.

(b) ਵੇਅਰ-ਹਪੁਸ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਮਾਰਤ- (ਡੀ) ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ।

"ਵਪਾਰਕ ਇਮਾਰਤ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਲਾਜ਼ (xvi) 1 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਗਈ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨਾਂ, ਦਫਤਰਾਂ, ਬੈਂਕਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦਯੋਗਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰ ਗੈਰੇਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) 'ਫੈਕਟਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ (xxi)- ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1948 ਦੇ ਫੈਕਟਰੀ ਐਕਟ LXiii ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਗੈਰਾਜ" ਨੂੰ ਕਲਾਜ਼ (xxv) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਹੀਏ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨ ਦੀ ਪਨਾਹ, ਸਟੋਰੇਜ ਜਾਂ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (xxxviii) "ਪਬਲਿਕ ਬਿਲਡਿੰਗ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਜਨਤਕ ਪੂਜਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ, ਕਾਲਜ, ਸਕੂਲ, ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਧਮਕੀ, ਜਨਤਕ ਹਾਲ, ਪਬਲਿਕ ਕੰਸਰਟ ਰੂਮ, ਪਬਲਿਕ ਲੈਕਚਰ ਰੂਮ, ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਅਸੈਂਬਲੀ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਾਨ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਦੇ- ਕਦਾਈਂ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। .

"ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ" ਨੂੰ ਕਲਾਜ਼ (xiii) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਇਮਾਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਗੈਰੇਜ, ਤਬੇਲੇ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਫੈਕਟਰੀ, ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਜਾਂ ਮੋਟਰ ਗੈਰੇਜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ "ਵੇਅਰ ਹਾਊਸ" ਅਤੇ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਮਾਰਤ" ਨੂੰ ਧਾਰਾ (liii) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਪਲਾਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (lvi) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੰਬਰ ਵਾਲੇ ਸੈਕਟਰ ਦੇ ਖਾਕੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ, ਇਮਾਰਤੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ, ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ, ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੁੱਖਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭੂਮੀ-ਵਰਤੋਂ, ਬਿਲਡਿੰਗ ਲਾਈਨਾਂ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਯੋਗ ਉਚਾਈ, ਸਾਈਟ ਕਵਰੇਜ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨਿਯਮ 3 ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ. ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ। ਭਾਗ V ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਯੰਤਰਣ" ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ 117 ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸੋਧ ਜਾਂ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਜਿਹੇ ਛੋਟੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਨਿਯਮ 7.

ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ; ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਏਜੰਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਬਲਿਕ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਜਮਹੂਰੀ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੰਗੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖੁਦ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। , ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਹਿੱਤਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅਗਲੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ

ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਇੱਕ "ਸੁਵਿਧਾ" ਹੈ ਜੋ "ਜਨ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ" ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ "ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ" ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, "ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ" ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ੋਨਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ. ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਸੁਵਿਧਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਟੈਚੂ ਟੋਰੀ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸੁਵਿਧਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। "ਜਨ ਉਪਯੋਗੀ ਸੇਵਾ" ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਇਮਾਰਤ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਵੇਲਾਰਡ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ "ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ" ਕੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੀਮਤੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਐਕਸਪਰੈਸਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਨੁਪਾਤ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਈਡਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਵ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ "ਸੁਵਿਧਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ |

ਸੌਰਵ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)|